Uradni list
Evropske unije

SL
Serija L

2025/2197

31.10.2025

IZVEDBENI SKLEP KOMISIJE (EU) 2025/2197

z dne 30. oktobra 2025

o enakovrednosti pravnega in nadzornega okvira, ki se uporablja za referenčne vrednosti v Novi Zelandiji, v skladu z Uredbo (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKA KOMISIJA JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o indeksih, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov, in spremembi direktiv 2008/48/ES in 2014/17/EU ter Uredbe (EU) št. 596/2014 ([1]) in zlasti člena 30(2) Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Uredba (EU) 2016/1011 uvaja skupni okvir za zagotavljanje točnosti in celovitosti indeksov, ki se uporabljajo kot referenčne vrednosti v finančnih instrumentih in finančnih pogodbah ali za merjenje uspešnosti investicijskih skladov v Uniji.

(2) Navedena uredba se uporablja od 1. januarja 2018, upravljavci, ki niso iz Unije, pa so imeli na voljo prehodno obdobje, v katerem je bila dovoljena uporaba referenčnih vrednosti tretjih držav v Uniji. Navedeno prehodno obdobje je bilo večkrat podaljšano, nazadnje z Delegirano uredbo Komisije (EU) 2023/2222 ([2]) do 31. decembra 2025.

(3) Po izteku prehodnega obdobja se lahko referenčna vrednost, ki spada na področje uporabe Uredbe (EU) 2016/1011, ali kombinacija takih referenčnih vrednosti, ki jo zagotavlja upravljavec s sedežem v tretji državi, v Uniji uporablja le, če sta na podlagi sklepa Komisije o enakovrednosti, priznanja upravljavca referenčnih vrednosti tretjih držav s strani ESMA ali odobritve referenčne vrednosti tretje države s strani upravljavcev, ki imajo dovoljenje ali so registrirani upravljavci v Uniji, referenčna vrednost in upravljavec vključena v register, ki ga vodi Evropski organ za vrednostne papirje in trge (ESMA).

(4) Sklep o enakovrednosti iz člena 30(2) Uredbe (EU) 2016/1011 ima obliko izvedbenega sklepa, v katerem Komisija navede, da je pravni in nadzorni okvir tretje države v zvezi z vsemi upravljavci z dovoljenjem v tej tretji državi enakovreden zahtevam iz navedene uredbe. Komisija mora pri ocenjevanju take enakovrednosti upoštevati, ali pravni okvir in nadzorna praksa tretje države zagotavljata skladnost z načeli Mednarodnega združenja nadzornikov trga vrednostnih papirjev (IOSCO) za finančne referenčne vrednosti ali, kjer je ustrezno, z načeli IOSCO za agencije za sporočanje cen nafte. Poleg tega mora Komisija oceniti, ali so takšne zavezujoče zahteve predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja v tej tretji državi.

(5) Referenčne vrednosti, kot je novozelandska Bank Bill Benchmark Rate (BKBM), se upravljajo v Novi Zelandiji, v Uniji pa jih uporabljajo številni nadzorovani subjekti. Podatki, ki so jih Evropski komisiji predložili organ za finančne trge, novozelandski regulator delovanja finančnih trgov in pristojni organ ter ESMA, potrjujejo, da uporaba BKBM v Uniji presega 50 milijard EUR in zato ta referenčna vrednost velja za pomembno referenčno vrednost v Uniji. Za zagotovitev, da se referenčne vrednosti, ki jih zagotavlja upravljavec, ki ima dovoljenje ali je registriran v Novi Zelandiji, kot je BKBM, lahko uporabljajo v Uniji po izteku prehodnega obdobja 31. decembra 2025, je Komisija ocenila ureditev referenčnih vrednosti v Novi Zelandiji.

([1]) UL L 171, 29.6.2016, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2016/1011/oj.
([2]) Delegirana uredba Komisije (EU) 2023/2222 z dne 14. julija 2023 o podaljšanju prehodnega obdobja, določenega za referenčne vrednosti iz tretjih držav v členu 51(5) Uredbe (EU) 2016/1011 Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 2023/2222, 23.10.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_del/2023/2222/oj).

(6) Zakonodajni okvir za določanje, nadzor in upravljanje referenčnih vrednosti v Novi Zelandiji vključuje prostovoljno shemo izdajanja dovoljenj in na organ za finančne trge prenaša pooblastila za nadzor upravljavcev finančnih referenčnih vrednosti (v nadaljnjem besedilu: upravljavci referenčnih vrednosti). Upravljavci referenčnih vrednosti lahko pri organu za finančne trge zaprosijo za dovoljenje za tržne storitve v skladu s členom 390 zakona o delovanju finančnih trgov iz leta 2013 (v nadaljnjem besedilu: zakon o delovanju finančnih trgov) in tako zanje veljajo pravila za upravljavce in prispevajoče osebe, kot so določena v navedenem zakonu.

(7) V skladu s členom 30(2) Uredbe (EU) 2016/1011 morajo biti zahteve v pravnem sistemu tretje države enakovredne zahtevam iz Uredbe (EU) 2016/1011. Za upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem veljajo pogoji dovoljenja in vrsta zakonodajnih zahtev. Pravno zavezujoče zahteve za upravljavce referenčnih vrednosti so določene v zakonu o delovanju finančnih trgov, zakonu o ponudnikih finančnih storitev (registracija in reševanje sporov) iz leta 2008 in predpisih o ponudnikih finančnih storitev (registracija) iz leta 2020.

(8) Organ za finančne trge na svojem spletnem mestu ([3]) vodi seznam ponudnikov upravljavcev referenčnih vrednosti z dovoljenjem, na katerem so navedene finančne referenčne vrednosti, za katere ima posamezni upravljavec dovoljenje.

(9) Organ za finančne trge lahko upravljavcu referenčnih vrednosti podeli dovoljenje za tržne storitve v zvezi z eno ali več finančnimi referenčnimi vrednostmi, v njegovem dovoljenju pa bodo določene specifična referenčna vrednost ali referenčne vrednosti.

(10) Po prejemu vloge za dovoljenje organ za finančne trge izda dovoljenje, če je zadovoljen glede zadev iz člena 396 zakona o delovanju finančnih trgov, vključno s tem, da vložnik izpolnjuje merila glede upravičenosti iz dela 2 Priloge 28 k predpisom o delovanju finančnih trgov.

(11) Del 3 Priloge 28 k predpisom o delovanju finančnih trgov določa posebne pogoje za pridobitev dovoljenja za upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem in prispevajoče osebe, vključno s pogoji upravljanja, zahtevami glede zunanjega izvajanja, zahtevami glede obvladovanja nasprotij interesov, neodvisnimi nadzornimi funkcijami, zahtevami glede zasnove referenčnih vrednosti in metodologije ter zahtevami glede vhodnih podatkov.

(12) Upravljavci referenčnih vrednosti z dovoljenjem morajo poleg pogojev za pridobitev dovoljenja, določenih v predpisih o delovanju finančnih trgov, izpolnjevati tudi vse dodatne pogoje, ki jih je za njihovo dovoljenje določil organ za finančne trge v skladu s členom 403 zakona o delovanju finančnih trgov. Organ za finančne trge lahko kadar koli po izdaji dovoljenja uvede, spremeni, prekliče, doda ali nadomesti pogoje, ki jih nalaga za dovoljenje v skladu s členom 403 zakona o delovanju finančnih trgov.

(13) Člen 402 zakona o delovanju finančnih trgov določa splošne obveznosti za imetnike dovoljenj za tržne storitve, vključno z upravljavci referenčnih vrednosti z dovoljenjem, kar vključuje, da smejo ti imetniki dovoljenj opravljati le tržno storitev, na katero se nanaša njihovo dovoljenje, kot je določena referenčna vrednost ali razred referenčnih vrednosti.

(14) Organ za finančne trge lahko začasno odvzame ali prekliče dovoljenje v skladu s členoma 408 in 414 zakona o delovanju finančnih trgov, če je imetnik dovoljenja pomembno kršil obveznost imetnika dovoljenja za tržne storitve, če je prišlo do pomembne spremembe okoliščin, vključno s tem, da ne izpolnjuje več meril za upravičenost iz dela 2 Priloge 28 k predpisom o delovanju finančnih trgov, če so informacije, ki jih je imetnik dovoljenja navedel v svoji vlogi za dovoljenje ali vlogi za spremembo dovoljenja, napačne ali zavajajoče na pomemben način ali če imetnik dovoljenja ne izpolnjuje več zahtev iz člena 396 zakona o delovanju finančnih trgov.

(15) V skladu s členom 30(2) Uredbe (EU) 2016/1011 morajo biti zahteve v pravnem sistemu tretje države predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Upravljavci referenčnih vrednosti, ki so pridobili dovoljenje s strani organa za finančne trge so pod stalnim nadzorom tega organa. Člen 9 zakona o organu za finančne trge iz leta 2011 določa, da je organ za finančne trge odgovoren za spremljanje in uveljavljanje skladnosti z zakonom in predpisi o delovanju finančnih trgov. Organ za finančne trge izvaja stalen nadzor in lahko posebej oceni, ali upravljavci referenčnih vrednosti z dovoljenjem izpolnjujejo svoje obveznosti imetnika dovoljenja.

([3]) https://www.fma.govt.nz/business/licensed.

(16) V skladu s členoma 26 in 27 Priloge 28 k predpisom o delovanju finančnih trgov mora upravljavec referenčnih vrednosti z dovoljenjem ustvariti in vzdrževati evidence, ki imetniku dovoljenja omogočajo, da dokaže izpolnjevanje svojih obveznosti v zvezi z dovoljenjem in predloži evidence organu za finančne trge po prejemu pisnega obvestila tega organa. Členi 25 do 28 zakona o organu za finančne trge zagotavljajo tudi pooblastila za zbiranje informacij, da lahko oceni skladnost imetnikov dovoljenj z zakonom o delovanju finančnih trgov. Na podlagi teh določb lahko organ za finančne trge upravljavcem referenčnih vrednosti vroči obvestila, s katerimi od njih zahteva, da predložijo, pripravijo ali reproducirajo kakršne koli informacije, navedene v obvestilu, ali da se zglasijo pred organom za finančne trge, da predložijo dokaze.

(17) Člen 29 zakona o organu za finančne trge tudi daje organu za finančne trge pooblastila za vstop in iskanje po katerem koli kraju, nosilcu ali drugi stvari, da bi ugotovil, ali je upravljavec referenčnih vrednosti ali prispevajoča oseba sodelovala ali sodeluje pri ravnanju, ki pomeni ali bi lahko pomenilo kršitev katere koli določbe zakonodaje o finančnih trgih, ki vključuje zakon o delovanju finančnih trgov.

(18) Člen 30 zakona o organu za finančne trge daje temu organu pooblastila za izmenjavo informacij, da s katerim koli organom kazenskega pregona ali regulativnim organom ali čezmorskim regulativnim organom deli vse informacije ali kopije dokumenta, ki jih ima organ za finančne trge in so povezane z njegovimi funkcijami, pooblastili ali dolžnostmi. Te informacije ali kopija dokumenta se lahko posredujejo, če organ za finančne trge meni, da bi lahko čezmorskemu regulatorju pomagale pri izvajanju nalog, pooblastil ali dolžnosti čezmorskega regulatorja v skladu s tujim pravom in če je organ za finančne trge prepričan, da je ali bo zagotovljeno ustrezno varstvo za ohranjanje zaupnosti teh informacij.

(19) Člen 412 zakona o delovanju finančnih trgov zahteva, da imajo imetniki dovoljenj za tržne storitve, ki vključujejo upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem, vzpostavljene učinkovite metode za spremljanje lastne skladnosti z obveznostmi imetnika dovoljenja in za ugotavljanje pomembnih sprememb okoliščin. Imetnik dovoljenja, ki meni, da je pomembno kršil ali bo verjetno kršil obveznost imetnika dovoljenja za tržne storitve, ali meni, da je prišlo, bi lahko ali bo verjetno prišlo do pomembne spremembe okoliščin v zvezi z njegovim dovoljenjem, pošlje organu za finančne trge poročilo o takih kršitvah ali pomembnih spremembah, takoj ko je to izvedljivo.

(20) Člen 406 zakona o delovanju finančnih trgov določa posledice, če upravljavec referenčnih vrednosti z dovoljenjem krši kak pogoj dovoljenja. V primeru take kršitve lahko organ za finančne trge izvaja pooblastilo v skladu z delom 6, poddel 3, zakona o delovanju finančnih trgov, ki določa splošna pooblastila organa za finančne trge za spremljanje in uveljavljanje dovoljenj. V skladu s členom 414 zakona o delovanju finančnih trgov ta pooblastila vključujejo: opomin imetniku dovoljenja, zahtevo, da imetnik dovoljenja organu za finančne trge predloži načrt ukrepov, ki jih namerava sprejeti, da bi odpravil ali preprečil kršenje obveznosti imetnika dovoljenja ali da se izogne nadaljnjim kršitvam pogojev dovoljenja, navodilo imetniku dovoljenja, naj odpravi ali prepreči kršenje obveznosti imetnika dovoljenja ali prepreči nadaljnje kršenje pogojev dovoljenja, in začasni odvzem ali preklic dovoljenja.

(21) V skladu s členom 419 zakona o delovanju finančnih trgov lahko organ za finančne trge, če imetnik dovoljenja ne predloži načrta ukrepov ali če organ za finančne trge načrt ukrepov zavrne ali če izve, da načrt ukrepov ni bil upoštevan, začasno ali trajno odvzame dovoljenje imetniku dovoljenja ali izvaja svoja druga pooblastila v skladu s členom 414 zakona o delovanju finančnih trgov.

(22) Oseba, ki brez razumnega opravičila ne upošteva navodila organa za finančne trge, stori kaznivo dejanje v skladu s členom 421 zakona o delovanju finančnih trgov in je obsojena na denarno kazen do 300 000 NZD. Organ za finančne trge lahko tudi izreče kazen imetniku dovoljenja ali mu začasno odvzame ali prekliče dovoljenje.

(23) Če oseba ne upošteva navodila, lahko organ za finančne trge v skladu s členom 480 zakona o delovanju finančnih trgov pri sodišču vloži predlog za izdajo sodne odredbe, ki imetniku dovoljenja prepoveduje, da bi sodeloval pri ravnanju, ki pomeni ali bi pomenilo kršitev obveznosti imetnika dovoljenja. Organ za finančne trge lahko pri sodišču zahteva izdajo odredbe, s katero se od osebe zahteva, da izpolni obveznost imetnika dovoljenja.

(24) Organ za finančne trge lahko izda odredbe z navodilom v skladu s členom 468 zakona o delovanju finančnih trgov, če se prepriča, da je oseba s kakršnim koli ravnanjem kršila ali bo verjetno kršila določbe o storitvah iz dela 6. Člen 449 zakona o delovanju finančnih trgov vsebuje določbe, ki so „določbe o storitvah iz dela 6“. Predpis 198 predpisov o delovanju finančnih trgov vsebuje določbe v navedenih predpisih, ki so določbe o storitvah iz dela 6, predpis 198(2) pa določbe o storitvah iz dela 6, ki se uporabljajo posebej za upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem. Člen 469 zakona o delovanju finančnih trgov določa, da se lahko s temi odredbami od osebe zahteva, da ravna v skladu z določbami o storitvah iz dela 6, določijo vsi razumni ukrepi, ki jih mora oseba sprejeti za izpolnitev zadevne določbe, ali pa se od osebe zahteva, da organu za finančne trge poroča o tem, kako in kdaj je bila odredba z navodilom izvršena ali se bo izvršila.

(25) Del 2 zakona o delovanju finančnih trgov določa tudi splošne obveznosti „poštenega poslovanja“, ki veljajo za upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem. Te obveznosti vključujejo prepovedi zavajajočega in varljivega ravnanja, napačnih ali zavajajočih navedb in neutemeljenih predstavitev. Te določbe organu za finančne trge omogočajo, da ukrepa proti tržni manipulaciji referenčnih vrednosti (trgovanju, ki ima ali bi lahko imelo učinek zavajanja trga) s strani udeležencev na trgu. Odredbe z navodilom v skladu s členom 468 zakona o delovanju finančnih trgov so na voljo tudi v zvezi z nekaterimi določbami dela 2 zakona o delovanju finančnih trgov.

(26) Kršitev različnih določb o storitvah iz dela 6 člena 449(3) zakona o delovanju finančnih trgov lahko povzroči civilno odgovornost, vključno z denarno kaznijo, ki ne presega nadomestila za zadevno transakcijo, trikratnega zneska dobička ali preprečene izgube in 1 milijona NZD za posameznika ali 5 milijonov NZD v vseh drugih primerih, odvisno, kateri znesek je najvišji. Civilna odgovornost, vključno z denarno kaznijo, lahko nastane tudi v primeru, kadar se lažno navaja, da ima oseba dovoljenje za opravljanje tržnih storitev (vključno z dovoljenjem upravljavca referenčnih vrednosti).

(27) Kršitev različnih določb o storitvah iz dela 6 člena 449(4) zakona o delovanju finančnih trgov lahko povzroči civilno odgovornost, vključno z denarno kaznijo, ki ne presega 200 000 NZD za posameznika ali 600 000 NZD v vseh drugih primerih. To vključuje kršitev naslednjih določb o storitvah iz dela 6 (ki se nanašajo na upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem): členov 448C, 448D in 448G zakona o delovanju finančnih trgov (navodila prispevajoči osebi ali upravljavcu finančne referenčne vrednosti); in pogojev, naloženih upravljavcu referenčnih vrednosti z dovoljenjem, ki so določeni v predpisu 198(2) predpisov o delovanju finančnih trgov.

(28) Poddel 3 dela 8 zakona o delovanju finančnih trgov določa s tem povezana pooblastila sodišča za naložitev denarnih kazni osebi na zahtevo organa za finančne trge in za izdajo odškodninskih odredb za kršitev določb o civilni odgovornosti (ki vključujejo določbe, ki spadajo med določbe o storitvah iz dela 6) iz zakona o delovanju finančnih trgov. Organ za finančne trge lahko v skladu s členom 517 zakona o delovanju finančnih trgov pri sodišču vloži tudi odredbe o prepovedi. S temi odredbami o prepovedi se lahko osebi prepove, da bi bila direktor ali ustanovitelj subjekta oziroma da bi bila kakor koli vključena v njegovo upravljanje, tudi kot upravljavec referenčnih vrednosti.

(29) Člen 46 zakona o organu za finančne trge temu omogoča, da sprejme izvršljive obveze od upravljavcev referenčnih vrednosti z dovoljenjem, ki niso izpolnili svojih regulativnih obveznosti. V skladu s členom 47 zakona o organu za finančne trge lahko ta, če meni, da je oseba, ki se je obvezala v skladu s členom 46, kršila pogoj te obveze, pri sodišču zahteva izdajo odredbe, vključno za izvršitev obveze.

(30) Člen 448D zakona o delovanju finančnih trgov omogoča organu za finančne trge, da upravljavcu referenčnih vrednosti z dovoljenjem naroči, naj še naprej pripravlja ali upravlja referenčno vrednost na določen način, kadar meni, da je potrebno ali zaželeno za spodbujanje katerega koli od namenov iz člena 448B zakona o delovanju finančnih trgov. Člen 448C zakona o delovanju finančnih trgov omogoča organu za finančne trge, da prispevajoči osebi naroči, naj imetniku dovoljenja ali drugemu subjektu zagotovi informacije ali podatke, kadar je zagotavljanje teh informacij ali podatkov potrebno ali zaželeno za pripravljanje ali upravljanje finančne referenčne vrednosti, navedene v dovoljenju.

(31) Komisija zato ugotavlja, da so zavezujoče zahteve v zvezi z upravljavci, ki so se odločili za shemo izdajanja dovoljenj v skladu z zakonom o delovanju finančnih trgov, predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja. Komisija je na podlagi pravil in nadzornih postopkov, določenih v zakonu o delovanju finančnih trgov in zakonu o organu za finančne trge, ocenila pravila, ki se uporabljajo za upravljavce referenčnih vrednosti z dovoljenjem v Novi Zelandiji, in ugotovila, da je ureditev enakovredna ureditvi v Uniji.

(32) Upravljavcem referenčnih vrednosti Unije ni treba pridobiti dovoljenja za uporabo svojih referenčnih vrednosti v Novi Zelandiji, lahko pa si prostovoljno prizadevajo za pridobitev dovoljenj v Novi Zelandiji.

(33) Ta sklep bi moral biti dopolnjen z dogovori o sodelovanju, da se zagotovita učinkovita izmenjava informacij in usklajevanje nadzornih dejavnosti med ESMA in organom za finančne trge.

(34) Ta sklep temelji na oceni veljavnih pravno zavezujočih zahtev, ki se v zvezi z referenčnimi merili uporabljajo v Novi Zelandiji ob sprejetju tega sklepa. Komisija bo še naprej redno spremljala razvoj trga, pravnega in nadzornega okvira referenčnih vrednosti ter učinkovitost nadzornega sodelovanja v zvezi s spremljanjem in izvrševanjem teh zahtev, da bi zagotovila stalno izpolnjevanje zahtev, na podlagi katerih je bil sprejet ta sklep.

(35) Ta sklep ne posega v pooblastila Komisije, da kadar koli izvede poseben pregled, če mora zaradi razvoja dogodkov ponovno oceniti ta sklep.

(36) Ukrepi iz tega sklepa so v skladu z mnenjem Evropskega odbora za vrednostne papirje –

SPREJELA NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Za namene člena 30(2) Uredbe (EU) 2016/1011 se šteje, da je pravni in nadzorni okvir Nove Zelandije, ki se uporablja za finančne referenčne vrednosti, katerih upravljavec je pridobil dovoljenje s strani organa za finančne trge v Novi Zelandiji v skladu z zakonom o delovanju finančnih trgov iz leta 2013, enakovreden zahtevam iz Uredbe (EU) 2016/1011 ter je predmet stalnega učinkovitega nadzora in izvrševanja.

Člen 2

Ta sklep začne veljati tretji dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

V Bruslju, 30. oktobra 2025

Za Komisijo
predsednica
Ursula VON DER LEYEN